

TSTTN

69000000469

0000002232

câu chuyện đáng yêu về động vật

SỮ TỬ COW NGỒC NGHỀCH

Nhiều tác giả
Người dịch: Cao Văn Tinh

Những câu chuyện đáng yêu về động vật

SỰ TỬ CÒN NGỒC NGHỀCH

TRƯỜNG TIỂU HỌC THỊNH DƯ.
THƯ VIỆN

NHÀ XUẤT BẢN MỸ THUẬT

Ngày xưa ngày xưa, có một chú Sư Tử Con
tính rất tò mò. Vì thế Sư Tử Con thường đặt
ra rất nhiều câu hỏi.

Một lần, khi đang đi dạo, Sư Tử Con gặp
một con thú trông rất lạ.

Sư Tử Con nhanh nhẩu hỏi:

- Chúng ta làm quen với nhau được không?

Con thú lạ hỏi lại Sư Tử Con:

- Cậu muốn như vậy thật sao?

Sư Tử Con vui vẻ đáp:

- Tớ rất muốn làm quen với mi. Tớ là
Sư Tử Con.

Con thú lạ giơ móng vuốt ra và tự giới thiệu:

- Còn tớ là Báo Đốm.

- A! Tớ biết rồi! Mi đích thị là Áo Ốm rồi! –

Sư Tử Con hồ hởi.

Sư Tử Con bị ngọng nên không nói đúng được
từ “Báo Đốm”.

- Trước hết tớ không phải là "mi" mà là "bạn".
Gọi một người lạ là "mi" là bất lịch sự đấy! - Báo Đốm giải thích.

Sư Tử Con vội nói:

- Xin lỗi, bạn Áo Ốm!

Báo Đốm khó chịu:

- Này Sư Tử Con, làm ơn hãy
đọc đúng tên tớ đi. Tớ là Báo
Đốm! Cậu ngốc thật, Sư Tử
Con ạ! Cái tên dễ thế mà
cậu không nói được.

Sư Tử Con buồn rầu nói:

- Chắc tại tớ còn nhỏ nên phát âm chưa đúng.

Báo Đốm gầm lên:

- Thôi chào cậu! Khi nào cậu lớn lên chúng ta sẽ làm quen sau, cậu bé ạ!

Nói rồi, Báo Đốm bỏ đi, để mặc Sư Tử Con đứng đó một mình.

Sư Tử Con nghĩ: "Mình thật lòng muốn làm bạn với cậu ta mà, sao cậu ta lại khó chịu với mình nhỉ? Đúng rồi, bắt đầu từ bây giờ mình sẽ học lại, và tất cả những loài vật mình chưa biết thì mình sẽ gọi là bạn".

Sư Tử Con tiếp tục đi và nhìn thấy một con vật to lớn, mình dấy lông lá với cặp sừng cong vút. Vừa nhìn thấy con vật ấy, Sư Tử Con đã lắp bắp:

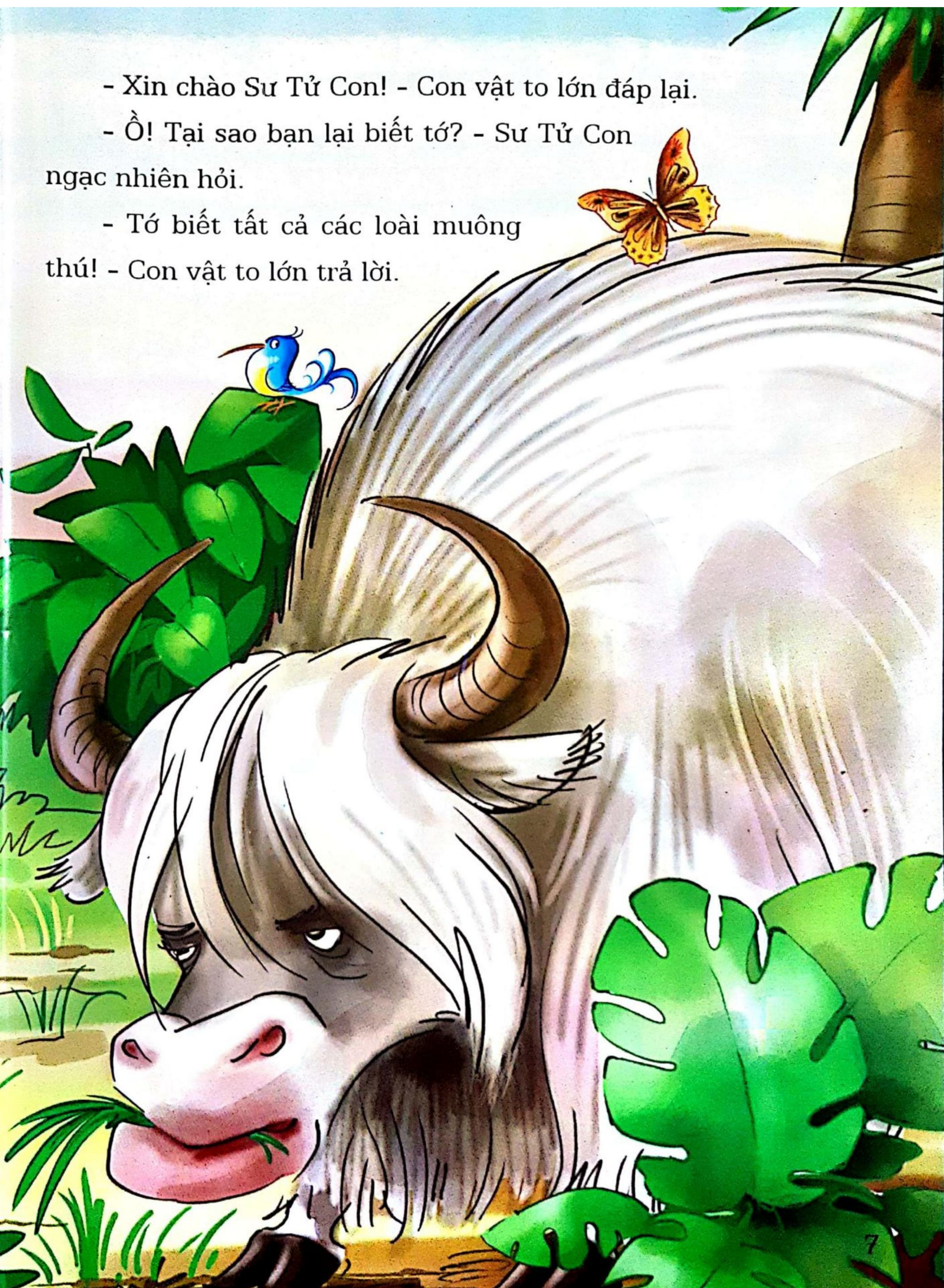
- Xin... chào! Rất vui được gặp bạn!

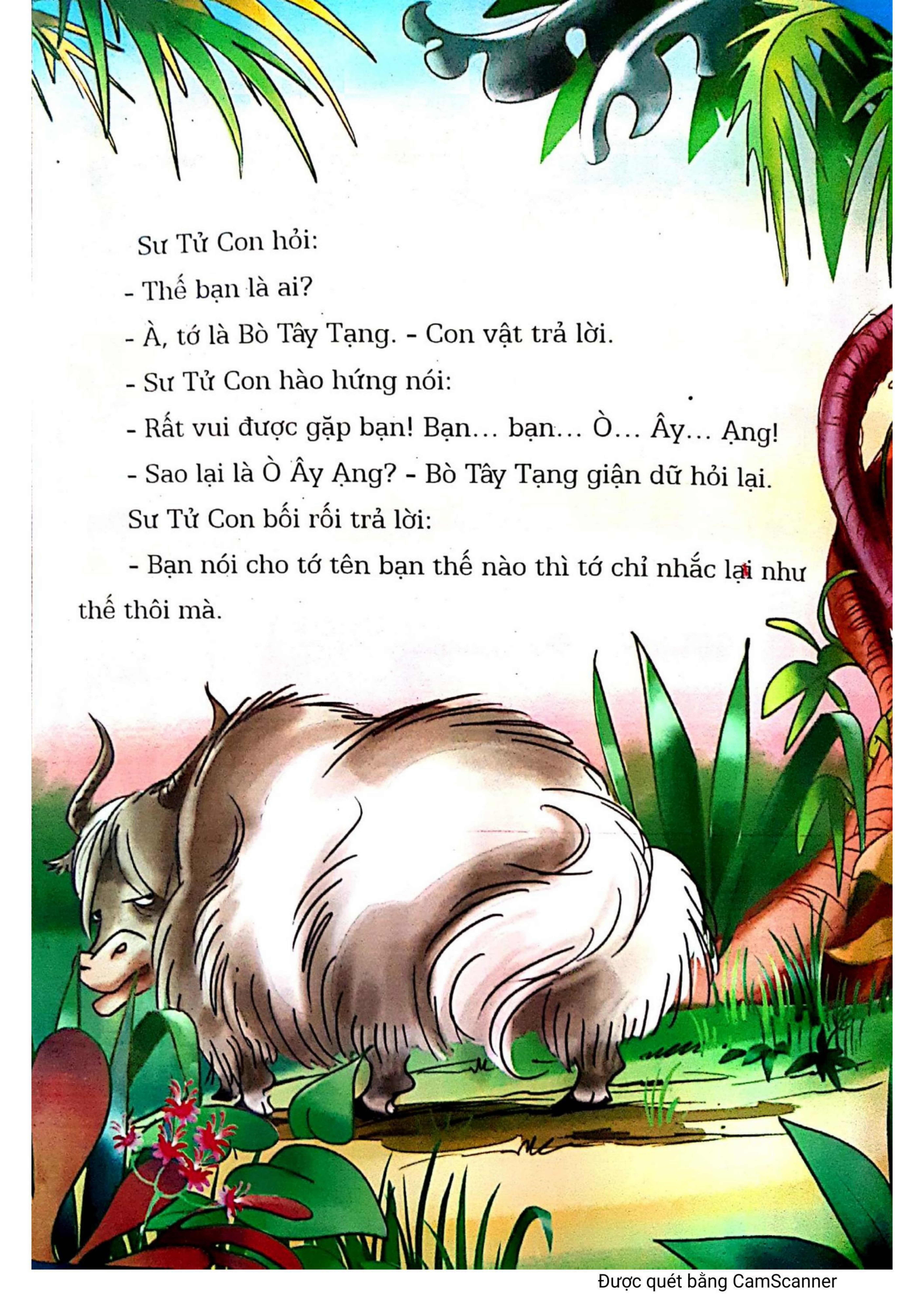

- Xin chào Sư Tử Con! - Con vật to lớn đáp lại.

-Ồ! Tại sao bạn lại biết tớ? - Sư Tử Con ngạc nhiên hỏi.

- Tớ biết tất cả các loài muông thú! - Con vật to lớn trả lời.

Sư Tử Con hỏi:

- Thế bạn là ai?

- À, tớ là Bò Tây Tạng. - Con vật trả lời.

- Sư Tử Con hào hứng nói:

- Rất vui được gặp bạn! Bạn... bạn... Ồ... Ấy... Ạng!

- Sao lại là Ồ Ấy Ạng? - Bò Tây Tạng giận dữ hỏi lại.

Sư Tử Con bối rối trả lời:

- Bạn nói cho tớ tên bạn thế nào thì tớ chỉ nhắc lại như thế thôi mà.

- Bò Tây Tạng! Nào, cậu nhắc lại đi!
 - Ồ... Ấy... Ạng! - Sư Tử Con lặp lại.
 - Trời, mình đang nói chuyện với ai thế này? Cậu đúng là đồ ngốc. Nói chuyện với cậu rõ mất thời gian!
- Bò Tây Tạng tức giận đập mạnh đuôi và bỏ đi.

Sư Tử Con buồn bã đứng nhìn theo. Bỗng nhiên, cậu nhìn thấy một con vật màu xanh lá cây có đuôi nhọn nhảy vọt ra từ tảng đá. Thấy Sư Tử Con, con vật ấy nhìn lên và hỏi:

- Cậu đi đâu vậy, anh bạn Sư Tử trẻ tuổi?

- Tôi chẳng đi đâu cả, chỉ đi dạo loanh quanh thôi. Thế cậu là ai? - Sư Tử Con hỏi lại.

- Tôi là Thần Lăn.

Sư Tử Con kêu lên đầy ngạc nhiên:

- Ôi! Cậu là... Ăn Ăn lăn đầu tiên tớ gặp đây!

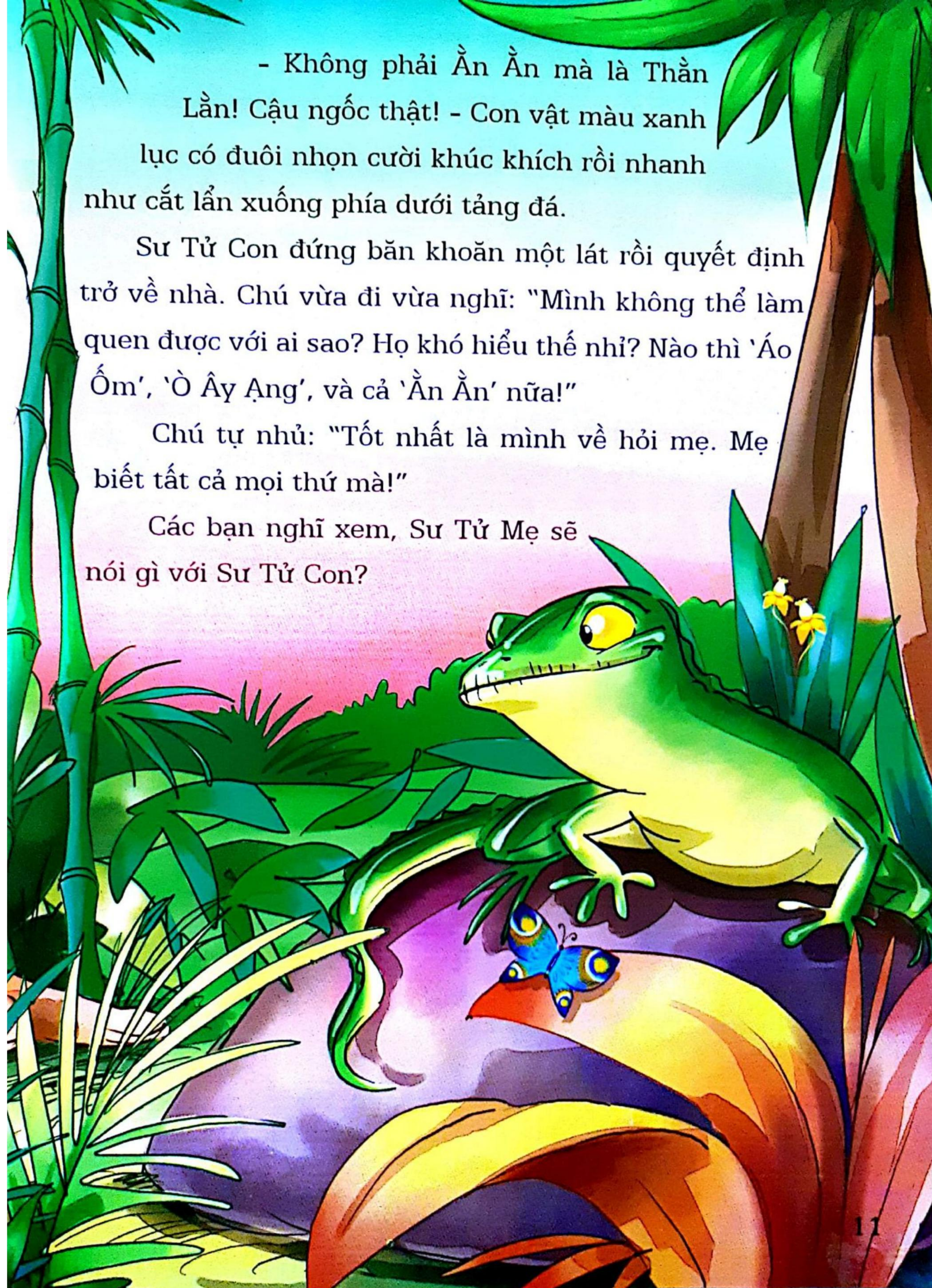

- Không phải Ăn Ăn mà là Thần Lăn! Cậu ngốc thật! - Con vật màu xanh lục có đuôi nhọn cười khúc khích rồi nhanh như cắt lặn xuống phía dưới tảng đá.

Sư Tử Con đứng bần khoăn một lát rồi quyết định trở về nhà. Chú vừa đi vừa nghĩ: "Mình không thể làm quen được với ai sao? Họ khó hiểu thế nhỉ? Nào thì 'Áo Ốm', 'Ồ Ấy Ấng', và cả 'Ăn Ăn' nữa!"

Chú tự nhủ: "Tốt nhất là mình về hỏi mẹ. Mẹ biết tất cả mọi thứ mà!"

Các bạn nghĩ xem, Sư Tử Mẹ sẽ nói gì với Sư Tử Con?

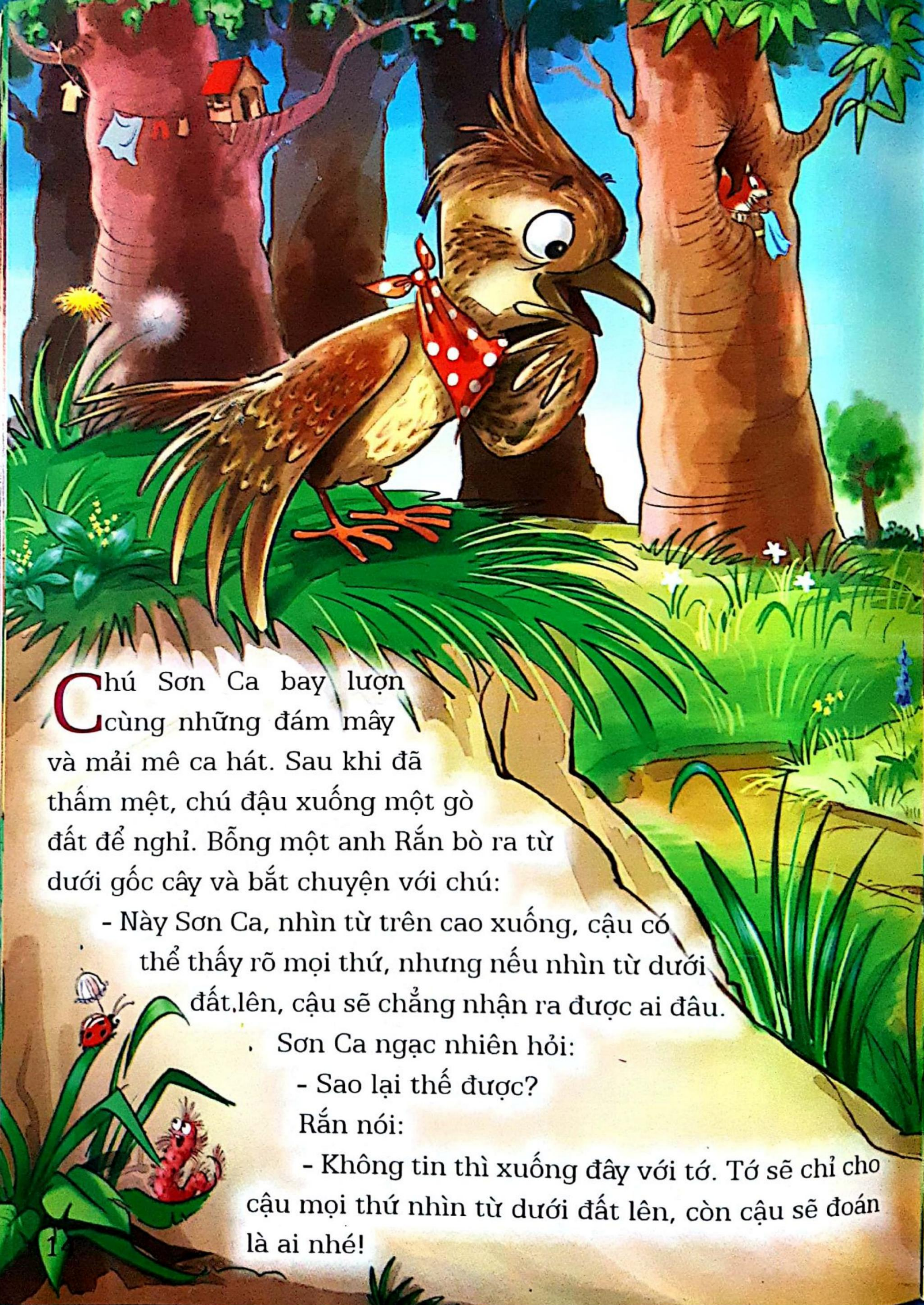

Mời bé
đọc câu chuyện
tiếp theo nhé

CHÂN CỦA AI ĐÂY ?

Chú Sơn Ca bay lượn cùng những đám mây và mãi mê ca hát. Sau khi đã thấm mệt, chú đậu xuống một gò đất để nghỉ. Bỗng một anh Rắn bò ra từ dưới gốc cây và bắt chuyện với chú:

- Này Sơn Ca, nhìn từ trên cao xuống, cậu có thể thấy rõ mọi thứ, nhưng nếu nhìn từ dưới đất lên, cậu sẽ chẳng nhận ra được ai đâu.

Sơn Ca ngạc nhiên hỏi:

- Sao lại thế được?

Rắn nói:

- Không tin thì xuống đây với tớ. Tớ sẽ chỉ cho cậu mọi thứ nhìn từ dưới đất lên, còn cậu sẽ đoán là ai nhé!

Sơn Ca ngập ngừng:

- Nhưng mà... tớ sợ rắn lắm!

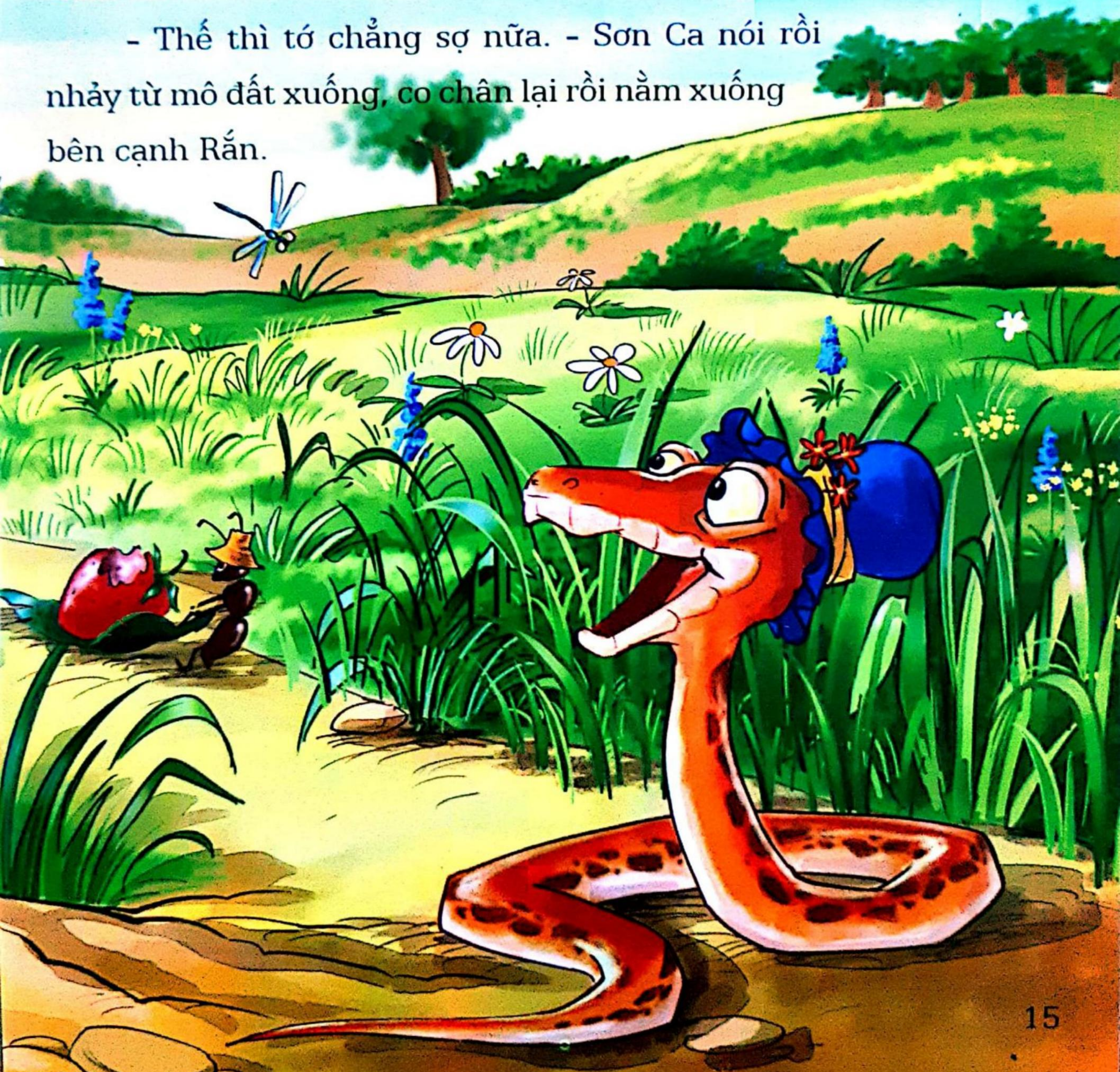
- Tớ không phải là rắn, mà là ... thần lùn. Tớ cũng sợ rắn lắm!

- Rắn nói dối Sơn Ca.

- Nếu cậu là thần lùn thì chân cậu đâu? - Sơn Ca thắc mắc.

- Tớ biết bò trên mặt đất chẳng kém gì rắn thì cần gì phải có chân nhỉ?

- Thế thì tớ chẳng sợ nữa. - Sơn Ca nói rồi nhảy từ mô đất xuống, co chân lại rồi nằm xuống bên cạnh Rắn.

Được một lúc, bất chợt Rắn hỏi Sơn Ca:

- Cậu nói xem, ai đang đi tới và nó tới đây làm gì nhé?

Sơn Ca nhìn lên, sững người ra: Có một đôi chân rất dài đang đi tới, những ngón chân in dấu lên mặt đất.

Rắn nhìn Sơn Ca rồi cười toét miệng:

- Thế nào anh bạn, rõ ràng cậu không đoán ra ai phải không? Sếu đang đi qua đó.

Sơn Ca mừng rỡ:

- Sếu thì tớ biết. Đó là một loài chim diêm đạm, tốt bụng, chẳng bắt nạt ai.

- Nhìn kìa! Lại có đôi chân nữa đang đi tới. Cậu đoán đi nào! - Rắn nói.

Sơn Ca nhìn thấy một đôi chân trần đang tập tễnh bước trên mặt đất, không rõ là của ai. Những ngón chân như được may bằng những mẩu vải dầu vụn.

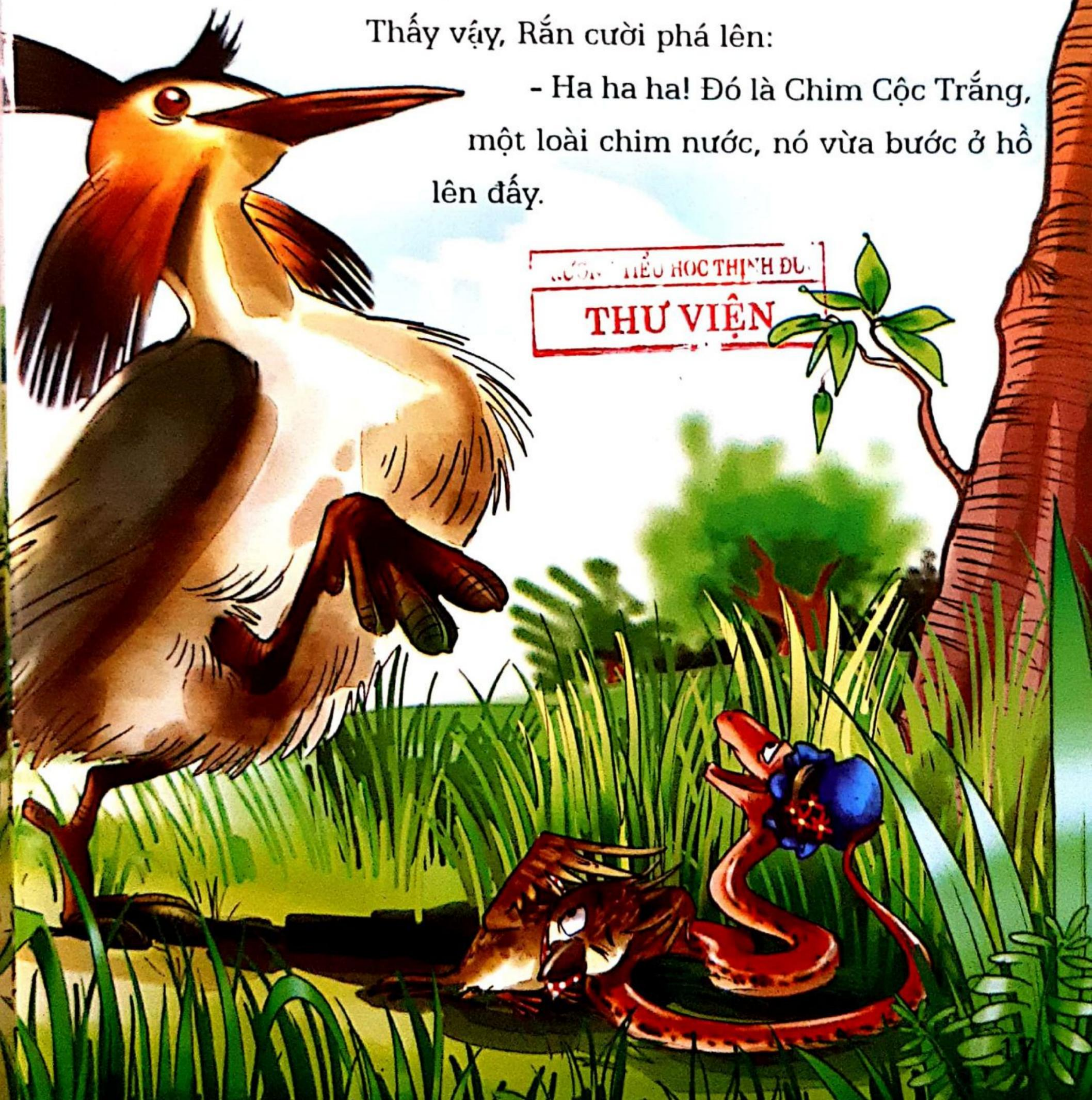
- Đoán đi nào! - Rắn giục Sơn Ca.

Sơn Ca nghĩ đi nghĩ lại nhưng cũng không thể nhớ ra trước kia mình đã thấy đôi chân này chưa.

Thấy vậy, Rắn cười phá lên:

- Ha ha ha! Đó là Chim Cộc Trắng, một loài chim nước, nó vừa bước ở hồ lên đây.

TRƯỜNG TIỂU HỌC THỊNH ĐỨC
THƯ VIỆN

Bỗng nhiên, một cục lông đen từ trên trời rơi xuống. Cục lông đó chống khuỷu tay, ngồi dậy, rồi bò bằng khuỷu tay.

Sơn Ca chăm chú nhìn, nhưng đó không phải là khuỷu tay mà là đôi cánh cuộn lại.

Cục lông xoay ngang người ra, phía sau nó là đôi chân quặp lại và một cái đuôi, còn giữa đuôi và cánh là màng da.

Sơn Ca xuýt xoa:

- Thật kì diệu! Hình như đây cũng là loài có cánh giống tớ, nhưng đứng ở dưới đất, tớ không sao nhận ra nó được.

Rắn mừng rỡ:

- A ha! Cậu không nhận ra Dơi à?

Đúng lúc ấy, Dơi bò lên tới mô đất, dang cánh rồi bay lên cây.

Bỗng một đôi chân khác từ dưới hang đất bò lên.

Đôi chân trông rất đáng sợ. Nó ngắn ngùn, các ngón có móng vuốt cùn, lòng bàn chân thô ráp, xoay về hai phía khác nhau.

Sơn Ca lạng người, còn Rắn tỏ ra hiểu biết:

- Đi lại trên mặt đất bằng đôi chân này sẽ rất khó khăn đấy. Nhưng nếu sống dưới lòng đất, đào hầm, gạt đất ra sau, thì đôi chân này lại rất thích hợp. Đây chính là Chuột Chũi.

Sơn Ca chưa kịp bình tĩnh thì lại thấy nhiều cái tay đang chạy trên mặt đất.

- Sao lại cần đến tận bốn tay thế? Cậu ta là ai nhỉ? - Sơn Ca ngạc nhiên hỏi.

- Đó là Sóc mà, cẬy ấy có nhiều tay để dễ nhảy trên các cành cây trong rừng. - Rắn giải thích.

Sơn Ca thật thà thừa nhận:

- Ừ cậu thắng rồi đây! Tớ chẳng nhận ra ai nếu đứng dưới đất cả. Thế bây giờ đến lượt tớ đồ cậu nhé!

Cậu đồ đi! - Rắn nói với vẻ tự tin.

Sơn Ca chỉ lên trời và hỏi:
- Cậu có thấy cái chấm đen trên trời kia không?

Rắn thản nhiên đáp:

- Có chứ!
- Thử đoán xem nó có đôi chân như thế nào?
- Sơn Ca nói.
- Cậu đùa à, cao thế sao tớ nhìn rõ chân được? - Rắn cao giọng.

Sơn Ca nổi nóng:

- Tớ không đùa đâu. Mau cuốn cái đuôi của cậu lại và chuồn đi, kéo đôi chân đầy vuốt sắc ấy sẽ làm cậu nguy đấy! Cậu nên nhớ rằng, không phải thứ gì cậu cũng biết đâu nhé!

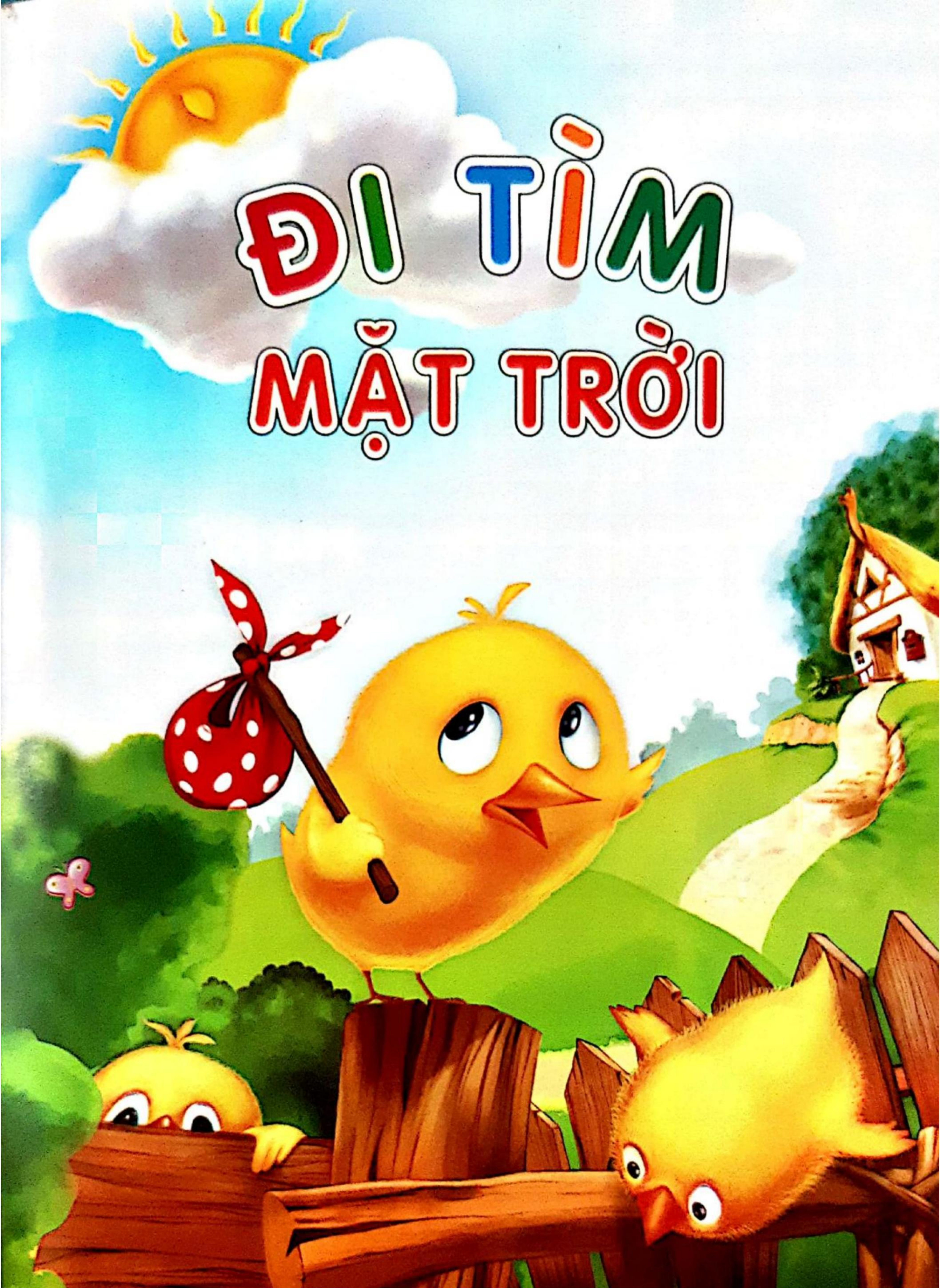
Nói xong, Sơn Ca
tạm biệt Rắn rồi cũng
vội vã bay đi.

Mời bé
đọc câu chuyện
tiếp theo nhé

ĐI TÌM MẶT TRỜI

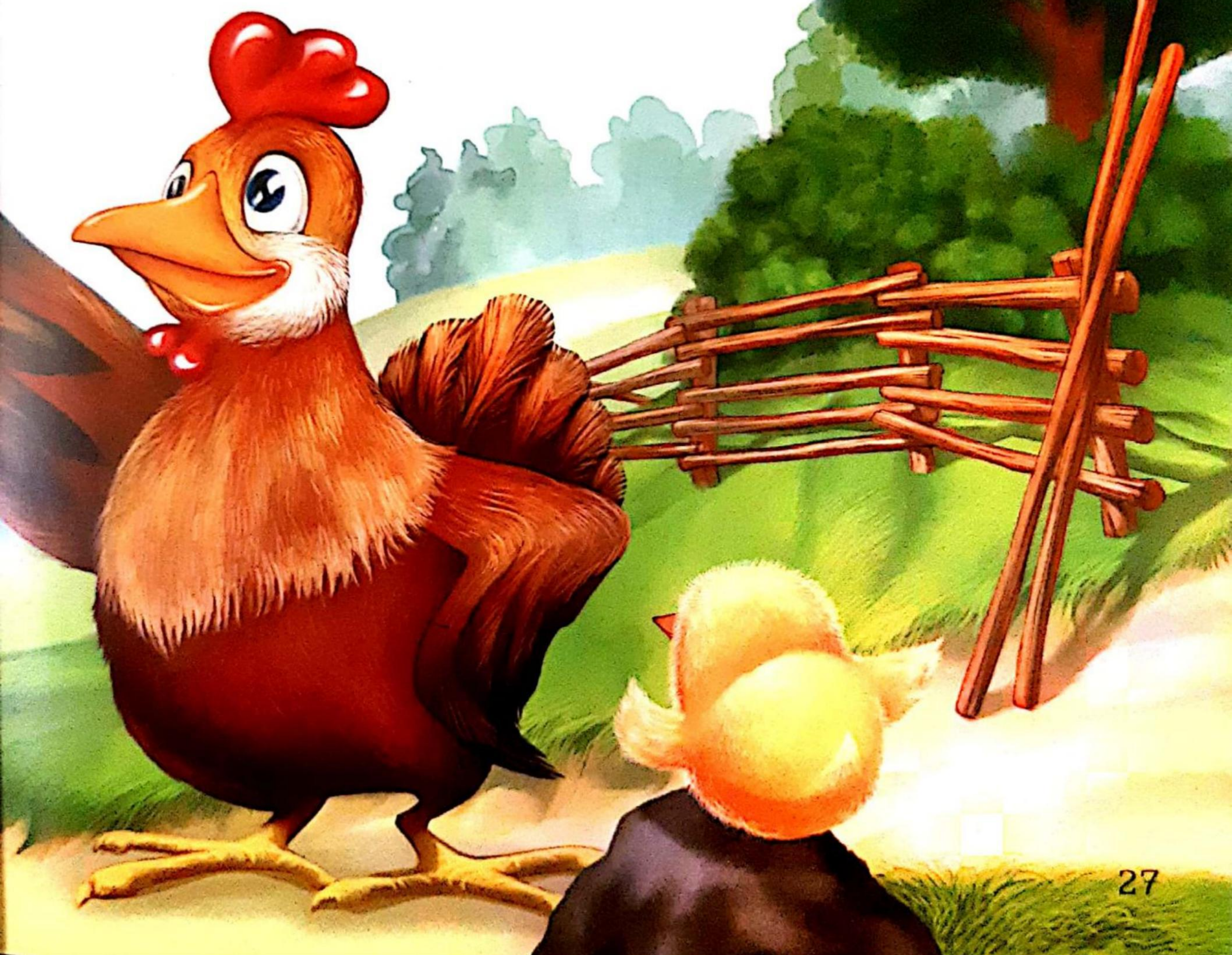
Một lần, Mặt Trời đi lạc vào một đám mây đen sì. Suốt ba ngày, Mặt Trời tìm cách ra khỏi đám mây mà không được. Dưới mặt đất, đàn Gà Con bé nhỏ buồn bã vì không được nhìn thấy những tia nắng Mặt Trời ấm áp. Đàn Gà Con nói với mẹ:

- Chúng con phải mang Mặt Trời trở lại bầu trời mới được!

Gà Mẹ cục tác hỏi:

- Các con định đi tìm Mặt Trời ở đâu? Chẳng lẽ các con biết nơi Mặt Trời sống sao?

- Chúng con không biết ạ, nhưng trên đường đi, gặp ai chúng con sẽ hỏi! - Những chú Gà Con chiêm chiếp trả lời.

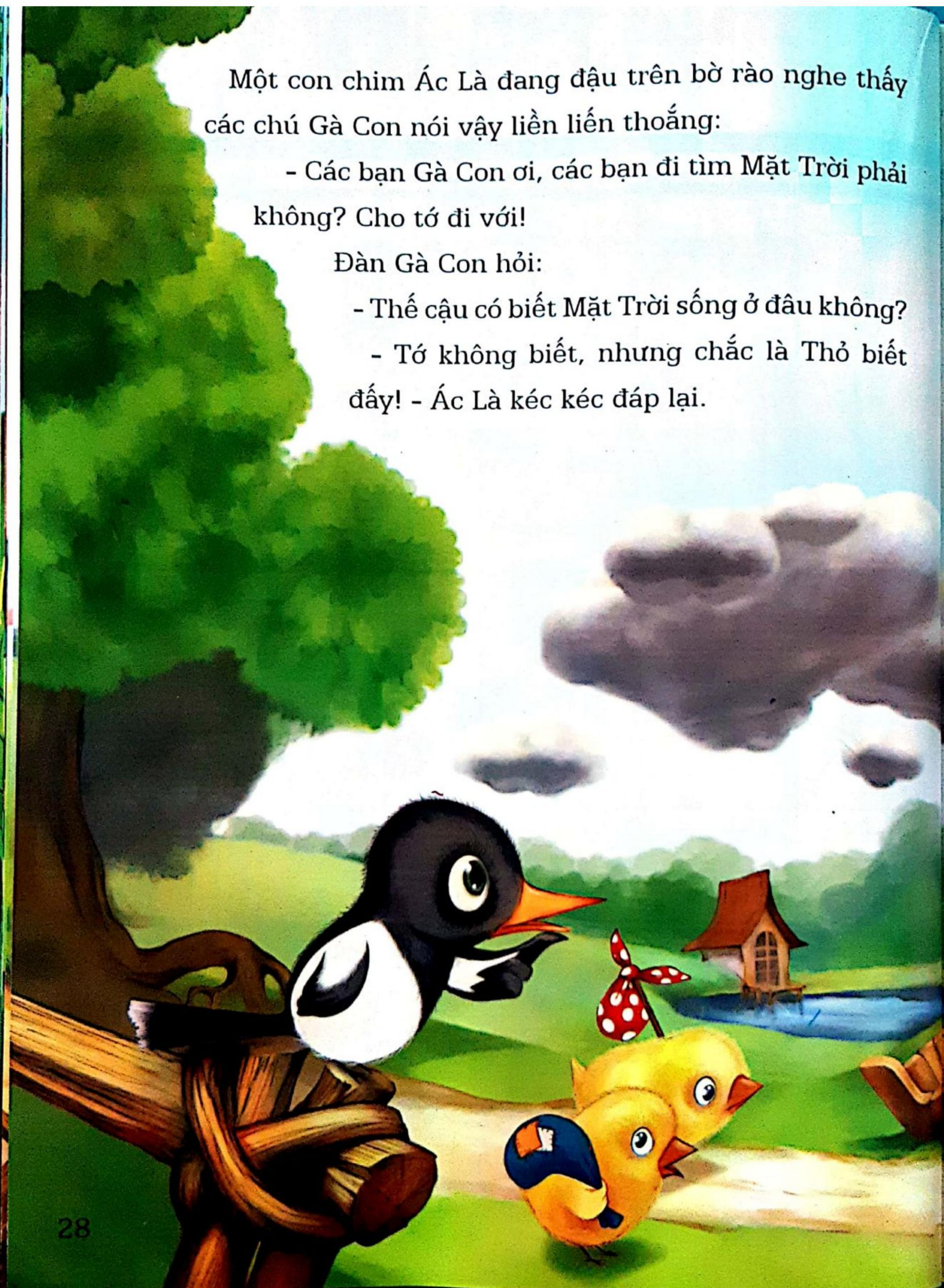
Một con chim Ác Là đang đậu trên bờ rào nghe thấy các chú Gà Con nói vậy liền liền thoảng:

- Các bạn Gà Con ơi, các bạn đi tìm Mặt Trời phải không? Cho tớ đi với!

Đàn Gà Con hỏi:

- Thế cậu có biết Mặt Trời sống ở đâu không?

- Tớ không biết, nhưng chắc là Thỏ biết đấy! - Ác Là kéc kéc đáp lại.

Thế là các chú Gà Con và Ác Là cùng đến nhà Thỏ:

- Thỏ ơi! Chúng tớ đang đi tìm Mặt Trời.

Thỏ đáp: Cậu có biết Mặt Trời sống ở đâu không?

- Tớ không biết, nhưng có thể Vịt biết đấy!

Biết Vịt sống gần con suối, nên Thỏ liền dẫn những người bạn mới của mình tới đó.

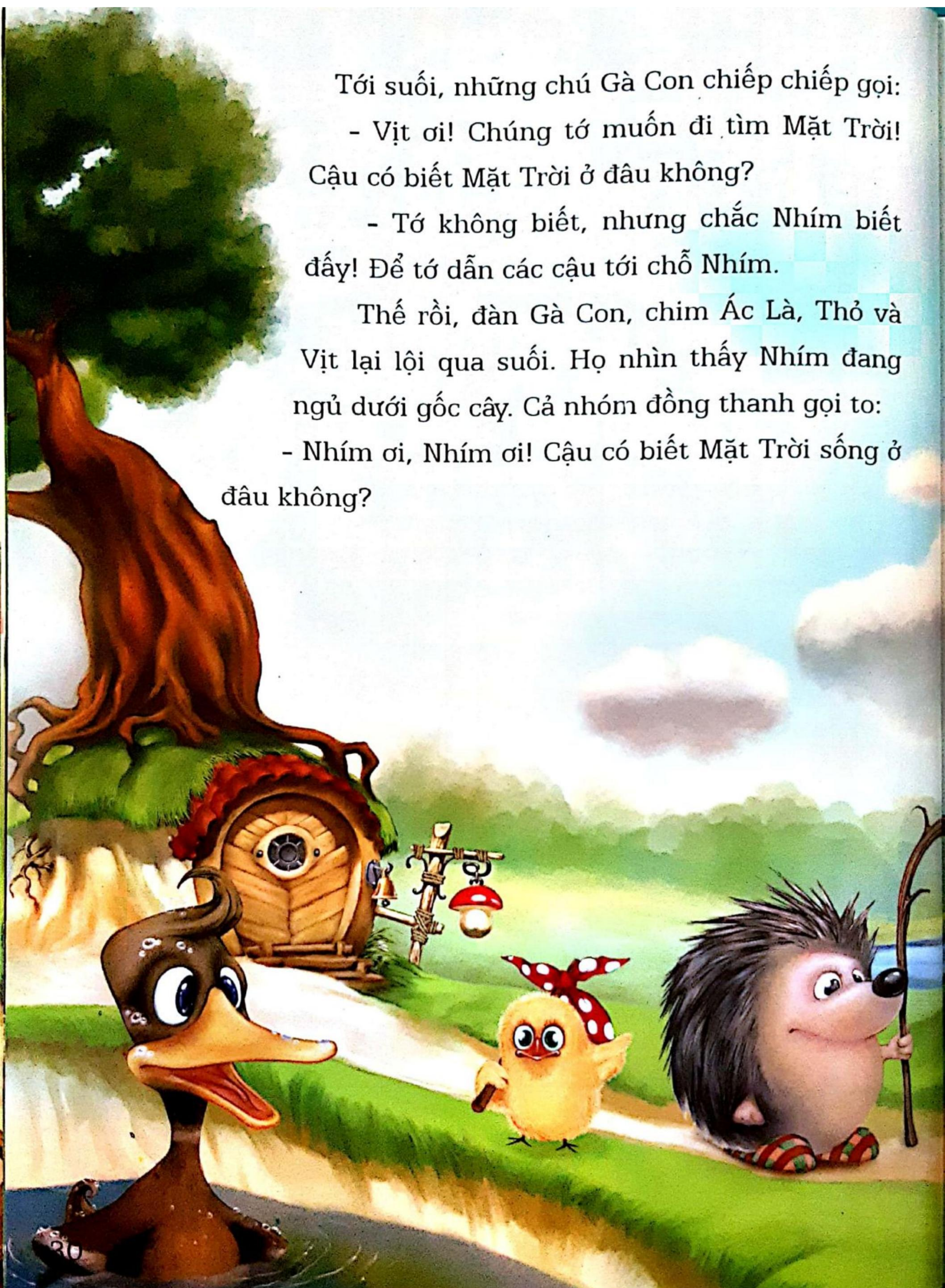
Tối suốt, những chú Gà Con chiếp chiếp gọi:

- Vịt ơi! Chúng tớ muốn đi tìm Mặt Trời!
Cậu có biết Mặt Trời ở đâu không?

- Tớ không biết, nhưng chắc Nhím biết
đấy! Để tớ dẫn các cậu tới chỗ Nhím.

Thế rồi, đàn Gà Con, chim Ác Là, Thỏ và
Vịt lại lội qua suối. Họ nhìn thấy Nhím đang
ngủ dưới gốc cây. Cả nhóm đồng thanh gọi to:

- Nhím ơi, Nhím ơi! Cậu có biết Mặt Trời sống ở
đâu không?

Nhím trả lời:

- Biết chứ! Phải leo lên ngọn núi cao đàng kia kìa. Trên đỉnh núi có một đám mây to. Bên trên đám mây là Mặt Trăng, nơi đó gần với Mặt Trời!

Nói rồi, Nhím đem theo một chiếc gậy và cùng nhóm bạn lên đường.

Nhóm bạn leo tới đỉnh núi cao, ngồi lên đám mây rồi bay đến chỗ Mặt Trăng.

- Trăng ơi, Trăng ơi! Hãy chỉ cho chúng tớ biết Mặt Trời sống ở đâu với! - Gà Con, Ác Là, Thỏ, Vịt và Nhím cùng cất tiếng gọi.

Mặt Trăng đồng ý và đưa nhóm bạn tới cổng nhà Mặt Trời.

Đến nơi, Gà Con kêu chiếp chiếp, Ác Là kêu kéc kéc, Vịt kêu quac quac, Thỏ ve vẩy đôi tai, còn Nhím thì gõ gõ cây gậy. Họ cùng gọi Mặt Trời:

- Mặt Trời ơi, Mặt Trời ơi, hãy ra đi!

Mặt Trời buồn rầu trả lời:

- Tớ cũng muốn ra lắm, nhưng mây đen vây chặt tớ ba ngày nay rồi, phải giội sạch mây thì tớ mới tỏa sáng được.

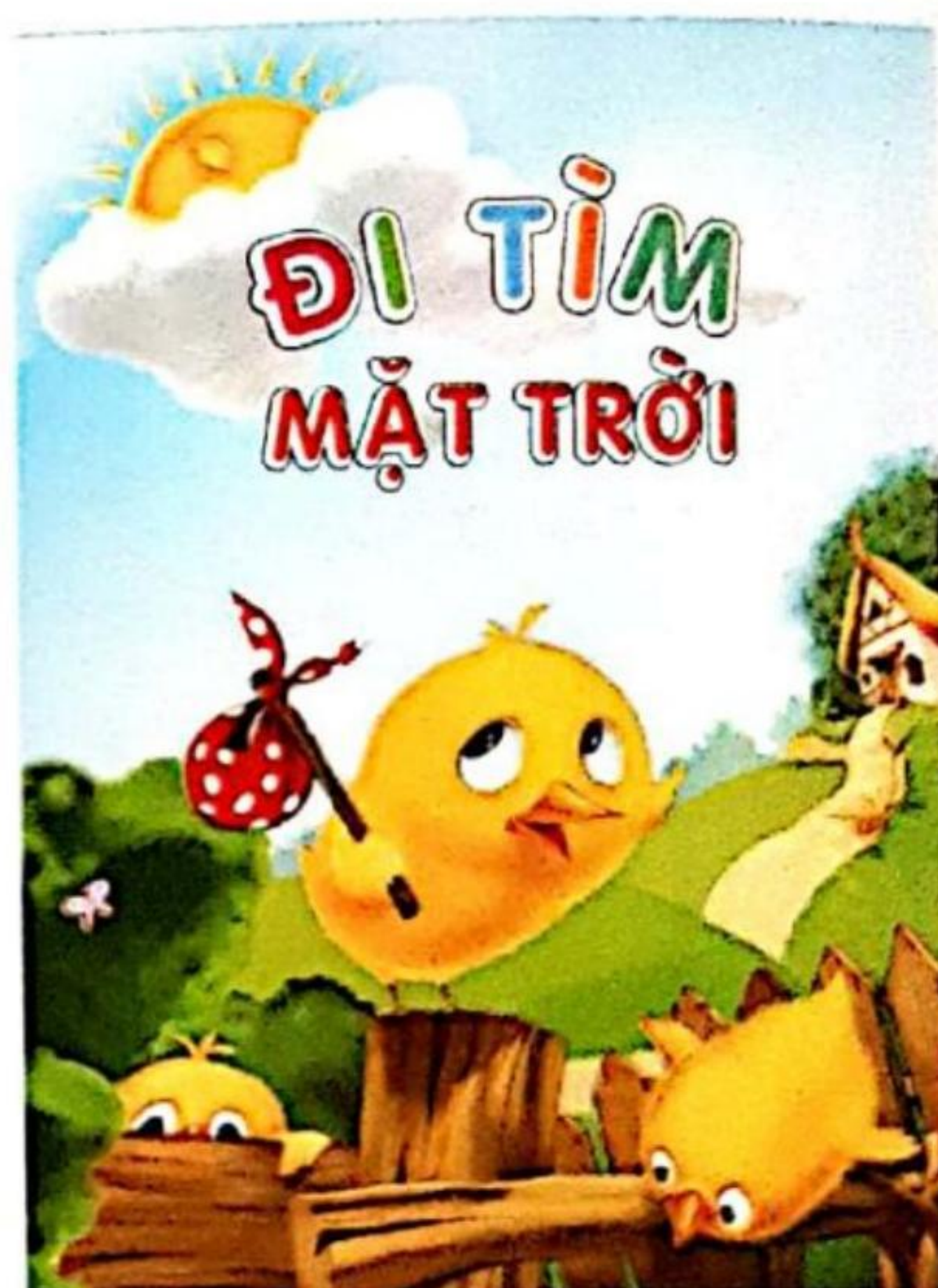
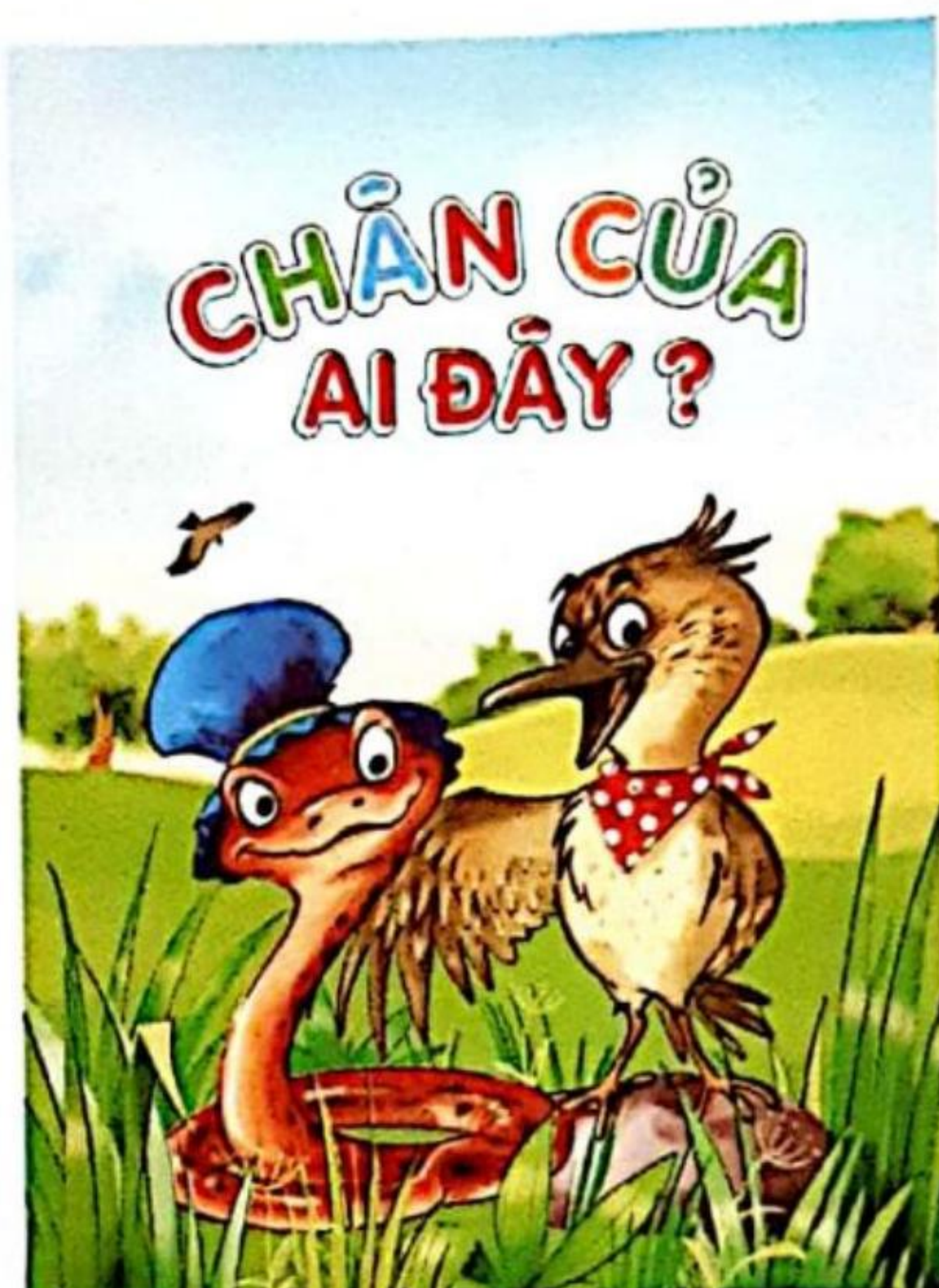
Thế là, Thỏ mang nước đổ vào chậu, những chú Gà Con thì thi nhau phủi hết lớp bụi đen, Vịt xoa xà phòng, Nhím dùng chổi kì cọ và Ác Là lấy khăn lau cho Mặt Trời.

Được tắm rửa sạch sẽ, Mặt Trời lại hiện lên giữa bầu trời xanh, chiếu những tia nắng vàng rực rỡ, ấm áp xuống khắp mặt đất.

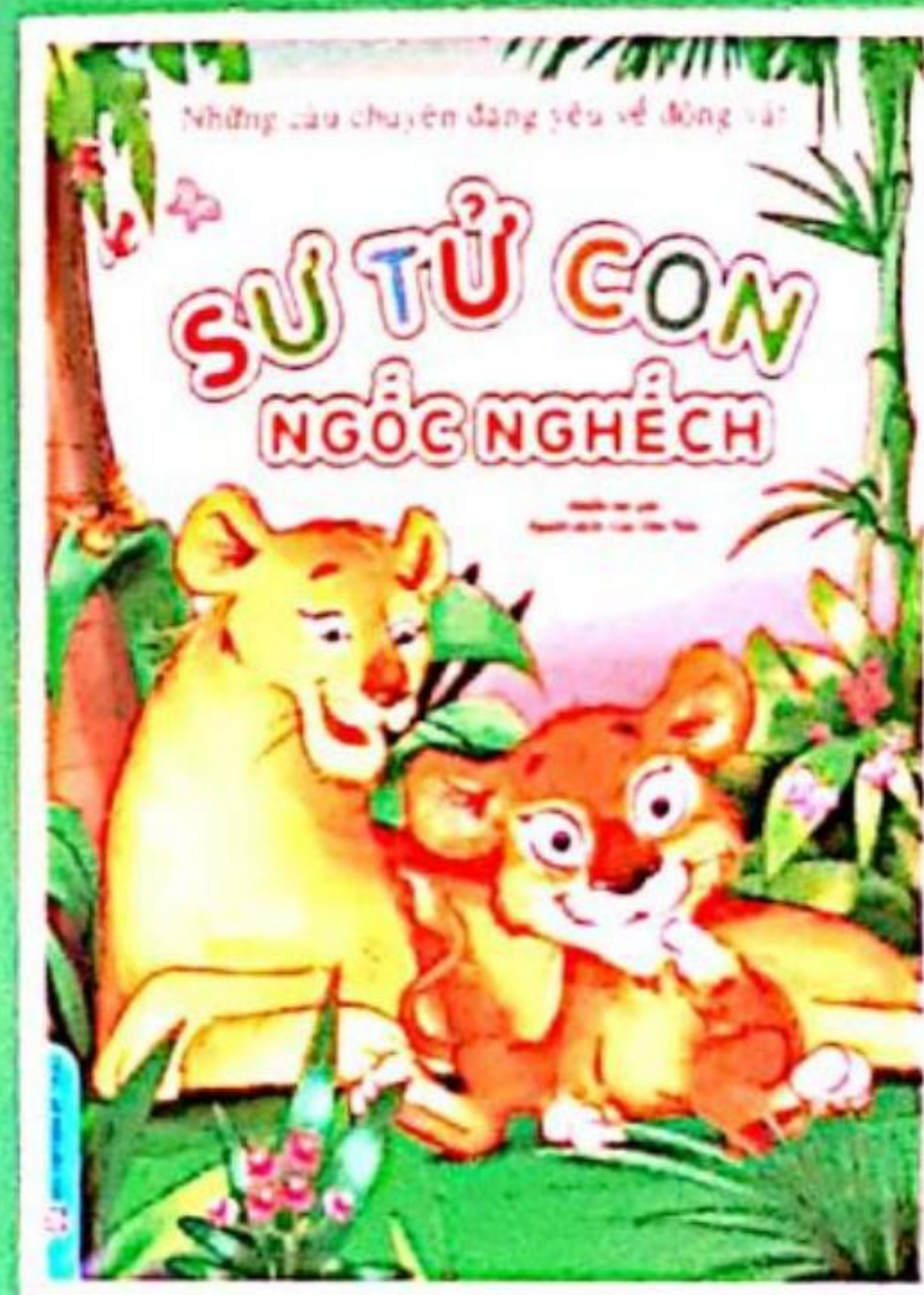
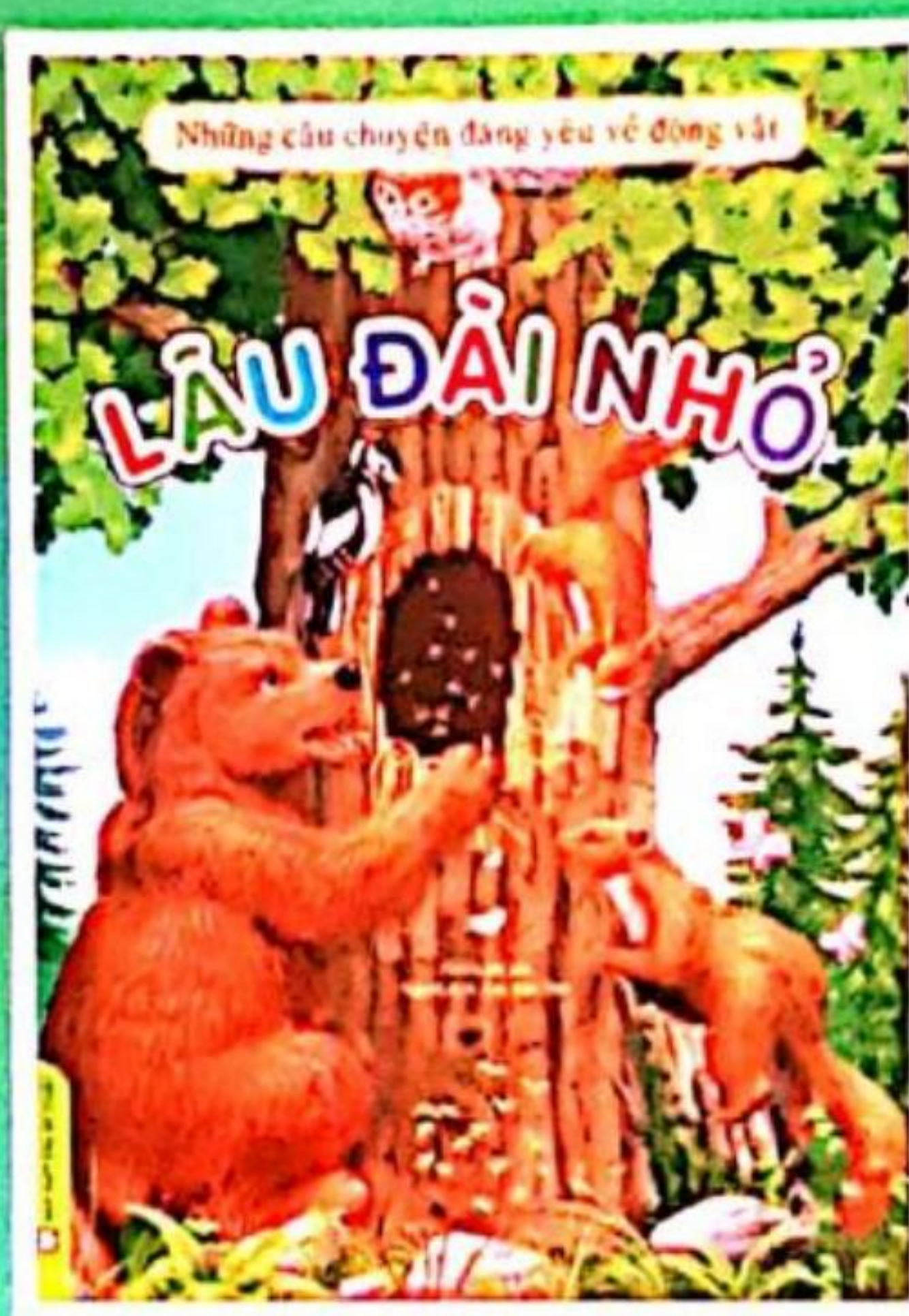
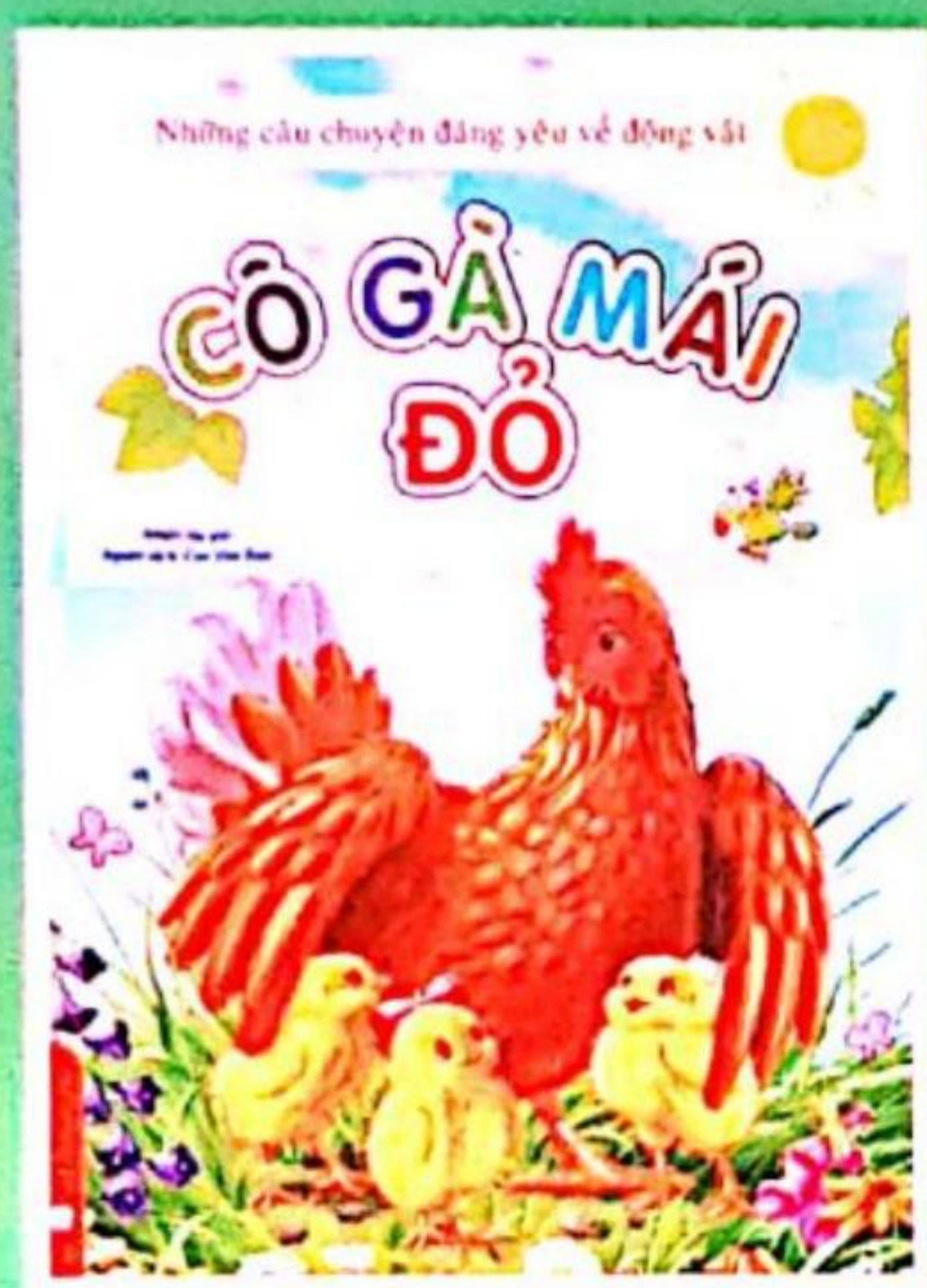
Trong cuốn sách
gồm ba câu chuyện nhỏ
vui nhộn và hài hước

**Chào mừng em đến với thế giới
của những loài động vật đáng yêu!**

Mời các em tìm đọc các truyện trong cùng bộ sách:

1. **Cô Gà Mái Đỏ**
2. **Lâu Đài Nhỏ**
3. **Sư Tử Con Ngốc Nghếch**

© Azbukvarik Group, 2016

All rights are reserved.

Công ty Cổ phần Văn hóa và Giáo dục Tân Việt giữ bản quyền
xuất bản và phát hành ấn bản tiếng Việt trên toàn lãnh thổ Việt Nam.

NHÀ XUẤT BẢN MỸ THUẬT

44B Hàm Long - Hoàn Kiếm - Hà Nội

Chịu trách nhiệm xuất bản: Giám đốc - Tổng biên tập **Đặng Thị Bích Ngân**

Biên tập: Vũ Thị Hương; Người dịch: Cao Văn Tình

Trình bày: Hồng Nhã - Mạnh Thắng; Theo dõi in: Chu Quyên - Hồng Nhã

In 2.000 cuốn khổ 17x 23cm. Số ĐKXB: **3136 - 2016/CXBIPH/33 - 50/MT.**

QĐXB số: **1193/QĐ-NXBMT.** Cấp ngày 21 tháng 9 năm 2016.

In tại Công ty Cổ phần In Long Thịnh

Đ/c: Lô A2 CN1 - Cụm Công nghiệp Từ Liêm - Hà Nội

In xong và nộp lưu chiểu Quý IV năm 2016.

Mã ISBN: 978-604-78-5085-3

NHÀ SÁCH TÂN VIỆT - Nâng tầm tri thức

- * 315 Bạch Mai - Hai Bà Trưng - Hà Nội; Tel: 04.3627 2120
- * 478 Minh Khai - Hai Bà Trưng - Hà Nội; Tel: 04.3972 8108
- * 7 & 17 Đinh Lễ - Hà Nội; Tel: 04.3574 6020 - 04.3821 3509

www.tanvietbooks.com.vn - facebook.com/nhasachtanviet.vn

